

[Egon Jensen]

formentlig er tale om en partibeslutning på grund af borgmesterens beslutninger og handlemåde. Det ændrer ikke noget som helst, at man udskifter ham eller hende med en anden fra samme gruppe.

Ændringsforslag nr. 29, som drejer sig om nedsættelse af et handicapråd, har vi uhyre megen sympati for. Det er stillet af SF. Vi har megen sympati og forståelse for det, idet vi mener, at de handicappede har særlige problemer, som man må være særlig opmærksom på ude omkring i kommunerne. Når vi ikke er i stand til at stemme for dette ændringsforslag, skyldes det for det første, at det ikke hører hjemme i styrelsesloven, for det andet, at kommunerne i dag har mulighed for at oprette handicapråd, hvis man ønsker det. Der er altså ikke med afvisningen af dette ændringsforslag sagt, at vi ikke ønsker at være med til i givet fald i kommunerne at oprette et handicapråd. Det ser vi meget sympatisk på, og jeg vil gerne herfra opfordre kommunerne til at oprette et handicapråd, hvor man finder, det er rigtigt og nødvendigt. Sympatien er der altså; forslaget har bare en forkert adresse, fru Birthe Nielsen.

Må jeg dernæst sige om de ændringsforslag, som hr. Knud Lind og hr. Pilgaard Andersen har stillet om, at de stående udvalg så vidt muligt orienterer offentligheden om foranstaltninger af almen interesse inden for udvalgenes område, og om VS' ændringsforslag uden for betænkningen om, at ethvert medlem af kommunalbestyrelsen eller borgerrepræsentationen kan overvære udvalgs-møder og møder i kommissioner osv. uden stemmeret, at det finder vi inderlig overflødig. Hvis folketingets medlemmer har den opfattelse, at man i enhver henseende skal lovgive næsten til punkt og prikke og overhovedet aldrig nogen sinde give kommunalbestyrelsen mulighed for initiativ eller handlefrihed, så er det altså bare ikke noget, som vi er enige i, og det ønsker vi bestemt ikke at støtte. En styrelseslov er en rammelov, der fastsætter ganske bestemte betingelser for, hvordan kommunalbestyrelsen kan handle, men det skal ikke være en spændetrøje, der overhovedet ikke efterlader noget som helst, hverken til initiativ eller til foranstaltninger af forskellig art.

I betænkningen siger man:

»Endelig skal udvalget udtale, at det finder, at det må være rimeligt over for borgerne, at møder i kommunale råd søges afholdt på et sådant tidspunkt og på en sådan måde, at borgerne har en reel mulighed for at overvære hele mødet.« Vi er enige i dette – altså at man søger det. Men vi tilføjer:

»I øvrigt er det udvalgets opfattelse, at medlemmer af kommunale råd selv bør bidrage til, at møderne ikke forlænges urimeligt.«

Med det sidste har vi sagt, at det nok så meget er kommunalbestyrelsesmedlemmerne selv – jeg tænker selvfølgelig ikke spor på København eller Københavns omegnskommuner eller andre – der bidrager til at gøre kommunalbestyrelsesmøderne ulidelig lange, så borgerne overhovedet ikke har lyst til at deltage i dem. Det bør også tages i betragtning, når vi siger, at borgerne skal have mulighed for at deltage.

Men med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, som jeg har nævnt herfra.

Henrik Toft (V):

Venstre anser det for meget væsentligt med et bredt flertal for den kommunale styrelseslovgivning – på linje med, hvad der fra vores side tilstræbes om forsvars- og udenrigspolitik og de andre store spørgsmål, som det ikke er hensigtsmæssigt at vedtage med flertal på en enkelt stemme, så man ikke ved, hvor man er henne efter næste valgdag. Derfor er det også tilfredsstillende, at det er lykkedes at samle et bredt flertal for det arbejdsredskab, som styrelsesloven er for kommunalbestyrelser og amtsråd. Gennem det omfattende udvalgsarbejde er mange spørgsmål klaret af, og det har været nødvendigt med en nøje vurdering af behovet for ændringsforslag.

Det vigtigste er kommet fra indenrigsministeren, nemlig ændringsforslag nr. 20, hvorefter der ikke ved denne lejlighed gennemføres det foreslåede mellemformsstyre. Venstre erkender, at det kan give amtsrådene nogle problemer. Det har imidlertid ikke i denne omgang fremstået så soleklart som et fremskridt for et flertal her i folketinget, at det ville være noget positivt at gennemføre dette. Kan der imidlertid gennem en bedre oplysning og debat skabes forståelse for en æn-